

Dette understreges af, at det offentlige overlader størstedelen af sine EDB-opgaver til virksomheder, der ikke hører under den offentlige forvaltning.

På baggrund heraf er der i straffelovens § 152 om tavhedspligt for personer i offentlig tjeneste eller hverv indsat en bestemmelse, der foreskriver tavshedspligt for ansatte på offentlige eller private datacentraler, som maskinelt behandler det offentlige materiale, og andre personer, der udfører serviceeftersyn med maskinparken.

Samtidig har man generelt kriminaliseret såvel den ansattes egen uberettigede *udnyttelse af de hemmeligheder*, som omfattes af § 152, som andres efterfølgende udnyttelse af de oplysninger, der er fremkommet ved brud på tavshedspligten.

2. Lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m.

Ved en ændring af lovens § 15 er der skabt en udvidet beskyttelse for privatlivet i form af *økonomisk godtgørelse for den tort*, en person kan lide ved en *fredskrænkelse*. Godtgørelse har efter de hidtidige regler været betinget af, at der forelå en strafbar handling. Bestemmelserne er nu ændret, således at der gives domstolene mulighed for *i alle tilfælde*, hvor en person har været udsat for en fredskrænkelse *af en vis grovere karakter*, under en civil sag at tilkende den forurettede en økonomisk godtgørelse for den tort, der er overgået ham.

3. Retsplejeloven.

Selv om den ovenfor omtalte regel i straffelovens § 263 efter sin ordlyd alene omfatter „uberettiget“ aflytning, er det dog fundet nødvendigt at tilvejebringe et særligt lovgrundlag for *politiets adgang til* som led i efterforskning at foretage *aflytning*.

Der er derfor (som § 750 c) indsat en bestemmelse i retsplejeloven, som fastslår politiets adgang til ved hjælp af et apparat hemmeligt at aflytte eller optage sådanne udtalelser, samtaler og forhandlinger, som nævnes i straffelovens § 263, nr. 3. Bestemmelsen henviser til reglerne om telefonaflytning i retsplejelovens § 750 a, stk. 1 og 5, hvilket indebærer, at der *i*